

УДК 336.7

JEL Classification: E22

DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-17-03-01>

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

RESEARCH OF THE ROLE OF UKRAINE'S INVESTMENT POTENTIAL IN THE CONTEXT OF POST-WAR RECOVERY

Сакун О. С.

Доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри менеджменту,
Заклад вищої освіти «Університет трансформації майбутнього»,
м. Чернігів, Україна
ORCID: 0000-0001-9947-0210

Барчук П. Л.

Аспірант,
Національний університет «Чернігівська політехніка»,
м. Чернігів, Україна
ORCID: 0009-0002-4360-9230

Саміленко І. І.

Аспірант,
Національний університет «Чернігівська політехніка»,
м. Чернігів, Україна
ORCID: 0009-0000-4680-7844

Oleksandra Sakun

Doctor of Economic Sciences, Docent,
Professor at the Department of management,
HEI «University of Future Transformation»,
Chernihiv, Ukraine

Pavlo Barchuk

PhD Student,
Chernihiv Polytechnic National University,
Chernihiv, Ukraine

Illia Samilenko

PhD Student,
Chernihiv Polytechnic National University,
Chernihiv, Ukraine

Стаття присвячена дослідженню ролі інвестиційного потенціалу України у повоєнному відновленні. В умовах постійно зростаючого рівня завданої шкоди від воєнних дій та обмеженості державних фінансових ресурсів набуває актуальності питання залучення зовнішнього фінансування за допомогою інвестиційного механізму. Мета дослідження полягає у визначенні ролі інвестиційного ресурсу у повоєнному відновленні України. Поставлена мета обумовила необхідність вирішення таких завдань, як визначення необхідності зростання інвестиційного потенціалу нашої країни, ідентифікація сутнісного наповнення поняття інвестиційного ресурсу, встановлення значення інвестиційного потенціалу для повоєнного відновлення України. Для розкриття значення інвестиційного потенціалу в контексті повоєнної відбудови важливим є визначення його сутності, в чому наразі немає єдиного наукового підходу. Автори використовують загальнонаукові і спеціальні методи досліджень для характеристики поняття інвестиційного потенціалу та з'ясування його значення для повоєнного відновлення. У статті запропоноване авторське визначення дефініції «інвестиційний потенціал», як можливий в реальних умовах обсяг залучення інвестиційних ресурсів в національну економіку з метою їх ефективного використання як для задоволення суспільного попиту, так і для фінансування повоєнного відновлення. Зазначено, що обсяги фінансових потреб на відбудову не

можуть обмежуватись власними ресурсами чи міжнародної фінансовою допомогою, а за таких умов залучення інвестицій є тим ефективним механізмом, який здатен стати ключовим фактором фінансування повоєнного відновлення. Наголошено, що відповідно до фінансових потреб на відновлення та потенційну зацікавленість іноземних інвесторів щодо України, об'єктивно необхідним є формування відповідних умов для залучення інвестицій, підвищення інвестиційної привабливості та покращення інвестиційного клімату, здійснення законодавчих реформ, створення інституційного забезпечення та впровадження державної політики стимулювання інвестиційних надходжень. Доведено, що інвестиційний потенціал національної економіки може стати ключовим фактором повоєнної відбудови, що, в свою чергу, потребує стратегічних дій від держави на сучасному етапі та активізації роботи над інвестиційним іміджем України та економічними, організаційними, нормативно-правовими стимулами залучення інвестицій, зокрема іноземних.

Ключові слова: інвестиції; інвестиційна діяльність; інвестиційний потенціал; національна економіка; повоєнне відновлення; реконструкція.

The article is devoted to the study of the role of Ukraine's investment potential in post-war recovery. Amid the continuously increasing damage caused by military actions and the limitations of state financial resources, the issue of attracting external financing through the investment mechanism becomes increasingly relevant. The purpose of the study is to determine the role of the investment resource in Ukraine's post-war recovery. This aim necessitated addressing tasks such as identifying the need to enhance the investment potential of the country, defining the conceptual essence of the investment resource, and determining the significance of investment potential for Ukraine's post-war recovery. To uncover the importance of investment potential in the context of post-war reconstruction, it is essential to clarify its essence, which currently lacks a unified scientific approach. The authors apply general scientific and specialized research methods to characterize the concept of investment potential and its importance for post-war recovery. The article offers the authors' definition of the term "investment potential" as the achievable volume of investment resources under real conditions that can be attracted into the national economy to be used effectively both to meet societal demand and to finance post-war recovery. It is noted that the volume of financial needs for reconstruction cannot be limited to domestic resources or international financial assistance. Under such circumstances, attracting investments represents an effective mechanism that could become a key factor in financing post-war recovery. The article emphasizes that, given the financial needs for reconstruction and the potential interest of foreign investors in Ukraine, it is objectively necessary to create favorable conditions for investment attraction, enhance investment attractiveness, and improve the investment climate. This requires implementing legislative reforms, establishing institutional support, and introducing state policies to stimulate investment inflows. It is proven that the investment potential of the national economy could become a key factor in post-war reconstruction. This, in turn, requires strategic actions from the state at the present stage and an intensified focus on Ukraine's investment image, as well as economic, organizational, and regulatory incentives to attract investments, including foreign investments.

Key words: investments; investment activity; investment potential; national economy; post-war recovery; reconstruction.

ВСТУП

В умовах економічної кризи, пріоритету витрат на обороноздатність країни під час війни питання ролі інвестиційного потенціалу у повоєнному відновленні набуває актуальності. Втрати України через повномасштабне вторгнення та постійні атаки росії зростають щоденно. За умов обмеженості та недостатності внутрішніх державних ресурсів залучення інвестицій є важливим джерелом фінансування національної економіки, що в свою чергу грає ключову роль для підтримки і розвитку обороноздатності нашої країни.

Втрати економіки через фізичні руйнування інфраструктури та майнових об'єктів бізнесу, вимушену міграцію населення, брак висококваліфікованого персоналу, падіння купівельної спроможності населення, логістичні складнощі, інфляцію та енергетичну кризу, спричинені війною стримують Україну в економічному розвитку зараз і потребують відновлення по завершенню війни. В даному контексті поглибленого дослідження потребує питання ролі інвестиційного потенціалу України в подальших процесах повоєнного відновлення.

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

Проблематика значення та ідентифікації сутнісного наповнення інвестиційного потен-

ціалу стала об'єктом досліджень багатьох науковців. Так, сутнісні аспекти інвестиційного потенціалу національної економіки та різноманітні аспекти його формування досліджували у своїх роботах В. Здреник [1], Б. Москаленко [2-3], О. Руденко [4].

І. Крамаренко, О. Сенкевич, Д. Войт здійснили спробу обґрунтування стратегічних домінант формування і розвитку інвестиційного потенціалу з урахуванням регіональних та національних особливостей [5]. Регіональний аспект з'ясування значення інвестиційного потенціалу, зокрема в контексті територіальних громад, присутні напрацюваннях П. Жук та З. Сірик [6].

Особливості формування чинників інвестиційного потенціалу на мікрорівні були об'єктом дослідження І. Зудової й А. Щиголевої [7].

У. Нечитайло визначає особливості формування та співвідношення інвестиційного потенціалу й інвестиційного клімату [8].

Роль фінансово-інвестиційного потенціалу у процесах формування фінансово-економічної стабільності досліджено О. Білоусовою [9], перспективи його нарощування в умовах сучасних викликів глобалізації – В. Борщевський, В. Чемерис, Н. Хомюк, В. Люблін [10].

Питанню інвестиційного потенціалу України в умовах війни присвячені дослідження П. Віблого та А. Блавт. Авторами було визначено, що в умовах складних економічних обставин та уповільнення економічних процесів в глобальному масштабі формування інвестиційної стратегії в Україні під час війни надзвичайно складно [11].

Таким чином, аспект з'ясування ролі і значення інвестиційного потенціалу для повоєнного відновлення України залишається не розкритим на сьогоднішній момент та потребує поглибленого вивчення та відповідного наукового обґрунтування.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ

Метою дослідження є визначення ролі інвестиційного ресурсу у повоєнному відновленні України. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступні завдання: визначити необхідність нарощення інвестиційного потенціалу нашої країни; ідентифікувати сутність та змістовне наповнення поняття інвестиційного ресурсу; встановити значення інвестиційного потенціалу для повоєнного відновлення України.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

При здійсненні дослідження було використано загальнонаукові і спеціальні методи, зокрема: ретроспективного аналізу – для дослідження еволюції наукових підходів до трактування поняття «інвестиційний потенціал»; системного підходу – для розгляду інвестиційного потенціалу як елементу системи відновлення національної економіки; методів узагальнення і порівняння – з метою систематизації наукових поглядів щодо об'єкта дослідження, обґрунтування теоретичних аспектів необхідності нарощення інвестиційного потенціалу країни; аналізу і синтезу – для визначення змістовного наповнення дефініції «інвестиційний потенціал», ідентифікації особливостей та ключових потреб в інвестиційних ресурсах на сучасному етапі війни та в подальшій перспективі післявоєнного відновлення України.

РЕЗУЛЬТАТИ

Відповідно до оновленої оцінки Групи Світового банку, Європейської Комісії та ООН спільно з українським урядом («Швидка оцінка завданої шкоди та потреб на відновлення (RDNA3)») станом на 31 грудня 2023 року загальна вартість відновлення нашої країни складає 486 мільярдів доларів США. Для порівняння ще рік тому цей показник становив 411 мільярдів доларів США [12].

За оцінками української влади, лише у 2024 році країні знадобиться близько 15 мільярдів доларів США для невідкладних пріоритетних заходів з відбудови та відновлення як на національному, так і на місцевому рівнях, з особливим акцентом на підтримку та мобілізацію приватного сектору, а також на відновлення житла,

соціальної інфраструктури та послуг, енергетики та транспорту. У RDNA3 підкреслюється, що хоча близько 5,5 мільярдів доларів США з цих потреб у фінансуванні вже забезпечені як міжнародними партнерами України, так і за рахунок її власного бюджету, близько 9,5 мільярдів доларів США наразі залишаються не підкріпленими фінансуванням [12].

Даний факт ще раз підкреслює необхідність нарощення інвестиційного потенціалу нашої країни з метою залучення фінансових ресурсів для відновлення національної економіки і країни в цілому. За необхідності стимулювання економічного розвитку та повоєнного відновлення важливою умовою є зростання ВВП, що пояснюється необхідністю задоволення суспільних потреб при дотриманні постірного темпу економічного зростання за умов вичерпності виробничих ресурсів (таких, як трудові, наприклад), забезпечення стабільності цін та посилення позицій на світових ринках. Також через масовані атаки, окупацію та ведення активних бойових дій значних витрат на відновлення потребують інфраструктурні об'єкти. Водночас об'єктивною є необхідність не просто відтворення зруйнованого та пошкодженого, а застосування принципово нових інноваційних та сучасних підходів при відбудові.

Виходячи з масштабів фінансових потреб на відновлення та потенційну зацікавленість іноземних інвесторів щодо подальшого післявоєнного відновлення України, важливим є створення сприятливих умов для залучення інвестицій, підвищення інвестиційної привабливості та інвестиційного іміджу нашої країни, здійснення відповідних законодавчих змін, створення координаційних структур та проведення стимуляційної державної політики в даному напрямі.

Навіть в період продовження війни на сучасному етапі окремі галузі економіки України представляють інвестиційний інтерес для інвесторів, зокрема: будівництво, енергетика, аграрний сектор, медична реабілітація та медичні інновації, оборонні технології, сучасне машинобудування та роботи, інформаційні технології [13].

Для об'єктивного та поглибленого висвітлення ролі інвестиційного ресурсу у повоєнній відбудові нашої країни доцільним є визначення сутності даного поняття. Тлумачення цієї дефініції є досить різноманітним, та не має єдиного універсального формулювання.

Так, В. Здреник пропонує трактувати інвестиційний потенціал, як спроможність виконувати інвестиційні завдання з найвищим рівнем ефективності за максимально можливого застосування внутрішніх і зовнішніх економічних можливостей та наявних ресурсів. При цьому автор стверджує, що екзогенні інвестиційні можливості

(потенціал) визначаються рівнем інвестиційної привабливості, а ендогенні залежать від ефективності управління, водночас інвестиційна привабливість створюється ендогенними можливостями [1].

І. Зудова, А. Щиголєва розглядають поняття інвестиційного потенціалу як сполучення окремих дефініцій, які взаємопов'язані один з одним, а саме: «інвестиції» та «потенціал». Автори відмічають, що інвестиційний потенціал слугує ключовим фактором економічного розвитку, а сучасне трактування його сутності дає можливість сформулювати ефективні рішення щодо його використання з найбільшим рівнем результативності [7].

На думку О. Білоусової [9], інвестиційний потенціал при нормальних умовах перебігу економічних процесів є акумуляцією основного капіталу на засадах інноваційної діяльності, а тому його зростання є важливим фактором підвищення рентабельності та конкурентоспроможності вітчизняного бізнесу в коротко- та середньостроковому періодах, що здійснює суттєвий вплив на збереження фінансово-економічної стійкості.

За визначенням В. Борщевського, В. Чемериса, Н. Хомюк та В. Любліна [10] інвестиційний потенціал слід визначати як ймовірний граничний розмір акумулювання внутрішніх та зовнішніх інвестицій.

Б. Москаленко, О. Боровик, Я. Решетняк пропонують розглядати інвестиційний потенціал національної економіки в контексті руху інвестиційних ресурсів через аналіз взаємозв'язку між прямими іноземними інвестиціями та ключовими індикаторами економічного розвитку країни [2].

В аспекті територіальних громад П. Жук, З. Сірик визначають інвестиційний потенціал як «сукупність ресурсів та можливостей (природно-ресурсних, соціальних, фінансово-економічних, інституційно-управлінських тощо), які є об'єктом управління з боку органів влади територіальної громади, спрямованого на залучення інвестиційних ресурсів для вирішення проблем територіального розвитку» [6]. То б то інвестиційний потенціал відображає можливість інвестиційного забезпечення діяльності територіальної громади та здатність до трансформації у відповідний інвестиційний потік.

На підтвердження цього можна привести твердження Е. Вайсмана про те, що інвестиційний потенціал є складною системою упорядкованих ймовірних інвестиційних ресурсів, зосереджених на певній території, що при застосуванні сприяє досягненню синергетичного ефекту [14].

В. Гордієнко у своїх дослідженнях підкреслює, що інвестиційний потенціал має взаємозв'язок з встановленням інвестиційного попиту суб'єктів економіки, що спричинений їх потребою в капі-

талі, інвестиційними інтересами та цілями, що втілюються в інвестиційних проектах і програмах соціально-економічного розвитку. В таких випадках інвестиційний потенціал слід трактувати як сукупність упорядкованих інвестиційних інтересів, потреб та цілей різноманітних суб'єктів інвестиційної діяльності, що створює сукупний інвестиційний попит на ринку відповідно до стратегічних пріоритетів соціально-економічного зростання [15].

Таким чином, інвестиційний потенціал можна визначити як можливий в реальних умовах обсяг залучення інвестиційних ресурсів в національну економіку з метою їх ефективного використання як для задоволення суспільного попиту, так і для фінансування повоєнного відновлення.

Результативним шляхом розвитку національної економіки вважається постійний приріст ВВП, який задовольняє динамічно зростаючі суспільні потреби за всіх інших сприятливих умов. Така модель вимагає збереження постійних темпів розвитку національної економіки, що відбувається за умов максимального використання обмежених ресурсів виробництва, збереження стабільного рівня цін та зміцнення світових економічних позицій країни. В контексті післявоєнної відбудови необхідним також є відновлення об'єктів інфраструктури, однак не з позиції відтворення попереднього, а з використанням нових технологій та врахуванням сучасних міжнародних норм і стандартів, а також актуальних потреб в умовах сьогодення. Обсяги фінансових потреб на відбудову не можуть обмежуватись власними ресурсами чи міжнародної фінансовою допомогою, що має наразі тенденцію до зменшення. За таких умов залучення інвестицій є тим ефективним механізмом, який здатен стати ключовим фактором фінансового забезпечення повоєнного відновлення.

Запорукою перспективного розвитку інвестиційного потенціалу є ефективна нормативно-правова база, відповідне інституційне, інформаційно-аналітичне забезпечення та висококваліфіковані трудові ресурси та формування відповідної стратегії.

Узагальнено стратегію розвитку інвестиційного потенціалу трактують як один із компонентів загальної стратегії розвитку економіки країни, що являє собою систему цілей і напрямів щодо залучення інвестицій та засобів їх реалізації, систематизовані у довготривалій перспективі, нерозривно пов'язані з виробництвом та фінансовою діяльністю, що направлені на зростання результативності, рентабельності та конкурентоспроможності економіки країни, або об'єднують економічні завдання з задоволенням соціальних та екологічних потреб [1]. Також зазначена стратегія є уособленням управлінської стратегії, яка

сутнісно заключається у фінансовому обґрунтуванні та забезпеченні ресурсами у сфері інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання [2].

Головною місією формування та впровадження стратегії розвитку інвестиційного потенціалу для України на сучасному етапі є підтримка економіки та в перспективі залучення інвестиційних ресурсів для повоєнного відновлення. Розробка такої стратегії повинна бути заснована не тільки на нагальних завданнях, а й на довгострокових цілях відбудови по завершенню війни. А тому такі процеси повинні спиратись на аналітичному дослідженні та побудові прогнозів, а згодом і відповідних планів щодо умов функціонування національної економіки, інвестиційного іміджу країни, структури та особливостей інвестиційного ринку, а також інвестиційних, технологічних та ресурсних потреб відновлення.

Специфічною особливістю для нашої держави є те, що війна триває, а отже росте масштаб руйнувань, інфляція та деструктивні прояви в економіці. Всі ці фактори ускладнюють здійснення точних прогнозів необхідних обсягів інвестиційних ресурсів, а також погіршують інвестиційний клімат в країні. Також слід зазначити, що відновленню підлягає велика кількість об'єктів соціального призначення. Які є низько ефективними з позицій інвесторів, а тому необхідним є пошук нових інвестиційних механізмів та нестандартних процедур при формуванні відповідної державної стратегії.

ДИСКУСІЯ

Слід відзначити, що позиція науковців щодо позитивного значення пріоритетності залучення зовнішніх інвестицій в національну економіку для фінансування повоєнного відновлення є досить неоднозначною.

Так, І. Шовкун у своєму дослідженні «Роль прямих іноземних інвестицій у економічній реструктуризації: глобальний поствоєнний досвід та український контекст» наголошує на тому, що присутність офшорного капіталу в національній економіці є індикатором несприятливого інвестиційного клімату. Ключовим чинником цього, як вважає автор, є об'єктивна необхідність структурних змін, а саме щодо реформ у судовій системі, посилення боротьби з корупцією та енергетичному секторі [16].

Підається сумнівам також здатність інвестицій сприяти не просто реконструкції довоєнного стану підприємств, а їх модернізаційному відновленню та формуванню деяких інших позитивних економічних результатів. Існує також думка про те, що досить часто в процесі приватизації має місце недотримання зовнішнім інвестором своїх зобов'язань в частині технічного та технологічного удосконалення підприємств, що в подальшому призводить до наслідків, які супро-

воджуються судовими спорами та націоналізацією об'єкта інвестиційної угоди. Такі приклади свідчать про суперечливість ефектів від зовнішнього інвестування для відновлення та розвитку вітчизняної економіки.

Як свідчить практичний досвід, суттєвий інноваційний результат генерується шляхом залучення інвестиційного ресурсу в створення нових підприємств, а не відновлення існуючих. Проте в таких випадках існує ризик для країни розташування такого підприємства, оскільки ключовою метою інвестора може бути поглинання (ослаблення) компанії, як провідного конкурента на ринку, або метою може бути доступ до інноваційних технологій цільової компанії для отримання конкурентних переваг. Такі випадки нерідко траплялись під час приватизації державного майна в Україні, коли новий власник був конкурентом. Відповідно результати від таких угод приватизації не були позитивними для українських виробників [16].

Проте, в сучасних умовах з такою позицією можна погодитись лише частково, оскільки зазначений негативний досвід іноземного інвестування відбувався за зовсім відмінних економічних та інституційних умов. На нашу думку, на сьогодні використання інвестиційного потенціалу є необхідним і потужним інструментом фінансування повоєнного відновлення. Для того, щоб інвестиційні процеси в Україні відбувались ефективно і давали очікуваний результат, необхідним є впровадження більш жорсткої системи моніторингу та аудиту за виконанням зобов'язань всіма сторонами, удосконалення законодавства у сфері інвестування, використання сучасних технологій, зокрема цифрових, для підвищення рівня прозорості, оперативності та результативності інвестиційної діяльності. Також позитивним чинником для розвитку інвестиційного потенціалу України стане її євроінтеграція, що вимагає приведення законодавства, управлінських процесів, правил ведення бізнесу до норм і стандартів ЄС, а також сприятиме розширенню кола інвестиційних можливостей для нашої країни.

ВИСНОВКИ

Для об'єктивного та поглибленого висвітлення ролі інвестиційного ресурсу у повоєнній відбудові нашої країни доцільним є визначення сутності даного поняття. Тлумачення цієї дефініції є досить різноманітним, та не має єдиного універсального формулювання.

Інвестиційний потенціал можна трактувати як ймовірний за реальних умов розмір залучення інвестиційних ресурсів в національну економіку для застосування з метою задоволення суспільних потреб, а також фінансового забезпечення повоєнного відновлення.

Важливим фактором зростання інвестиційного потенціалу економіки країни являється

ефективне нормативно-правове забезпечення, інституційна основа, сучасна інформаційно-аналітична система, висококваліфіковані кадри та єдина державна стратегія.

Призначенням стратегії розвитку інвестиційного потенціалу для України на сучасному етапі є підтримка економіки та подальший її розвиток для можливості здійснення повоєнного віднов-

лення швидкими темпами й у відповідності з сучасними світовими стандартами.

Все вище наведене свідчить про невідкладність проведення державою відповідних дій по активізації залучення інвестицій, зокрема іноземних, та стимулювання і підтримку вітчизняного бізнесу на шляху до зростання інвестиційного потенціалу вітчизняної економіки.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Zdrenyk, V.S. (2016). Investytsiyni potentsial: sutnist poniattia ta problemy otsinky [Investment Potential: The Essence of the Concept and Evaluation Challenges]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu – Scientific Bulletin of Uzhhorod University*, 1 (47), 363-367. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuuec_2016_1%281%29__61 [in Ukrainian].
2. Moskalenko, B., Borovik, O., & Reshetniak, Ya. (2020). Investytsiyni potentsial natsionalnoi ekonomiky: bibliografichniy analiz [National economy investment activeness: a bibliographic analysis]. *Visnyk Ekonomiky – Herald of Economics*, 2, 62-75. <https://doi.org/10.35774/visnyk2020.02.062> [in Ukrainian].
3. Moskalenko, B. (2020). Sotsialno-politychni aspekty formuvannya investytsiinoho potentsialu natsionalnoi ekonomiky [Socio-political aspects of forming of investment potential of national economy]. Abstracts of the 5th International scientific and practical conference «Actual trends of modern scientific research» (Munich, Germany, November 8-10, 2020) (pp. 21-27). Munich: MDPC Publishing. <http://surl.li/mjcgwg> [in Ukrainian].
4. Rudenko, O.A. (2018). Formuvannya investytsiinoho potentsialu natsionalnoi ekonomiky [Formation of the investment potential of the national economy]. Extended abstract of Candidate's thesis. Cherkasy. <http://er.chdtu.edu.ua/handle/ChSTU/161> [in Ukrainian].
5. Kramarenko, I., Senkevich, A., & Voit, D. (2020). Stratehichni dominanty formuvannya i rozvytku investytsiinoho potentsialu: rehionalni ta natsionalni osoblyvosti [Strategic dominants of investment potential formation and development: regional and national features]. *Prychornomorski ekonomichni studii – Black sea economic studies*, 50-1, 167-174. <https://doi.org/10.32843/bses.50-29> [in Ukrainian].
6. Zhuk, P. V., & Siryk, Z. O. (2017). Investytsiyni potentsial terytorialnykh hromad: sut poniattia ta pytannia upravlinnia [Investment capacity of territorial communities: nature of the concept and management issues]. *Rehionalna ekonomika – Regional Economy*, 2, 16-22. http://nbuv.gov.ua/UJRN/regek_2017_2_5 [in Ukrainian].
7. Zudova, I.Yu., & Shchyholieva, A.V. (2018). Osoblyvosti formuvannya chynnykiv investytsiinoho potentsialu pidpriemstva [Peculiarities of forming the factors of the investment potential of the enterprise]. *Ekonomika i suspilstvo – Economy and society*, 19, 403-408. https://economyandsociety.in.ua/journals/19_ukr/61.pdf [in Ukrainian].
8. Nechytailo, U.P. (2011). Investytsiyni potentsial ta investytsiyni klimat: osoblyvosti formuvannya ta spivvidnoshennia [Investment Potential and Investment Climate: Features of Formation and Correlation]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu – Uzhhorod National University Herald*, 2 (32), 97-103. <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/5222> [in Ukrainian].
9. Bilousova, O. (2022). Rol investytsiinoho ta finansovoho potentsialu u formuvanni finansovo-ekonomichnoi stabilnosti [The role of investment and financial potential in the formation of financial and economic stability]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, (45). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-1> [in Ukrainian].
10. Borshchevskiy, V., Chemerys, V., Khomiuk, N., & Liublin, V. (2022). Finansovo-investytsiyni potentsial rozvytku rehioniv Ukrainy ta perspektyvy yoho naroshchuvannya v umovakh suchasnykh vyklykiv hlobalizatsii [Financial and investment potential for the development of the regions of Ukraine and prospects for its increase in the conditions of current globalization challenges]. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice – Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii i praktyky*, 4(45), 212–222. doi: <https://doi.org/10.55643/fcapt.4.45.2022.3812> [in Ukrainian].
11. Viblyi, P., & Blavt, A. (2023). Investytsiyni potentsial Ukrainy v umovakh viiny [Investment potential of Ukraine in the conditions of war]. *Halyskyi ekonomichnyi visnyk – Galician economic journal*, 3 (82), 80-89. doi: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.03.080 [in Ukrainian].
12. Onovlena otsinka potreb Ukrainy na vidnovlennia ta vidbudovu [Updated Assessment of Ukraine's Needs for Recovery and Reconstruction] (2024, 15 February). *World Bank Group: Vebsait – World Bank Group: Website*. <http://surl.li/rpvcnw> [in Ukrainian].
13. Sakun, O., Shchur, R. I., Matskiv, V., & Bilyi, M. (2023). Formuvannya investytsiinoho resursu strukturalnoi modernizatsii natsionalnoi ekonomiky yak faktor vidnovlennia v pisliavoiennyi period [Forming of investment resource of structural modernization of national economy as factor of renewal in a post-war period]. *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu – The Actual Problems of Regional Economy Development*, 1(19), 270–277. <https://doi.org/10.15330/apred.1.19.270-277> [in Ukrainian].
14. Weisman, E. Y. (2013). Sutnist i pryntsyipy mekhanizmv derzhavnoho upravlinnia rozvytkom investytsiinoho potentsialu rehioniv [The essence and principles of public administration mechanisms of development of investment potential of the region]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok – Public Administration: Improvement and Development*, 11. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_11_12 [in Ukrainian].
15. Hordiyenko, V. P. (2014). Investytsiynny potentsial rehionu yak ekonomichna katehoriya [Investment potential of the region as an economic category]. *Naukovyi visnyk Kherson'skoho derzhavnoho universytetu. Seriya:*

Ekonomichni nauky – Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Economics, 7(4), 68-71. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdn_en_2014_7%284%29__19 [in Ukrainian].

16. Shovkun, I. (2023). Rol priamykh inozemnykh investytsii u restrukturyzatsii ekonomiky: svitovyi povoiennyi dosvid ta ukrainskyi kontekst [The role of FDI in economic restructuring: global post-war experience and the Ukrainian context]. In V.V. Nebrat (Eds.), *Vidbudova dlia rozvytku: zarubizhnyi dosvid ta ukrainski perspektyvy – Reconstruction for development: foreign experience and Ukrainian perspectives* (p. 335-356). Kyiv: NAS of Ukraine, SI "Institute for Economics and Forecasting of the NAS of Ukraine». <https://ief.org.ua/publication/monohrafii/2023/vidbudova-dlja-rozvytku-zarubizhnyy-dosvid-ta-ukrainski-perspektyvy> [in Ukrainian].